

[Wiinblad.]

sagen. Jeg sagde før, at den højtærede Undervisningsminister ikke er nervøs. Hvis han med ængstelige Nerver fulgte Nationalmuseets Skæbne, vilde han nemlig ikke have ladet hengaa 6 Uger af Rigsdags-samlingen, inden han igen forelagde sit gamle Forslag. Ganske roligt og ligeegyldigt har han ladet 6 Uger hengaa, og nu kommer han med Forslaget lige i den Periode, da Rigsdagen begynder at faa travlt, da Udvalgene formerer sig, og da man tænker paa mange andre Ting. Jeg begriber slet ikke, hvad der har bestemt Ministeren til denne Langsomhed. Der er ikke forandret et Komma i Forslaget.

Da i 1920 den nuværende Finansminister afgav en Kommissionsbetænkning om Museets Flytning til Kastellet, krævede han, altsaa den højtærede Undervisningsministers Kollega, at man uden unødigt Opsættelse opførte fuldt ud paalidelige Opbevaringslokaler for Museet. Tør jeg spørge: Er Nr. 19 i Stormgade et fuldt paalideligt Lokale, og kan man sige, at 6 Ugers Uvirk-somhed ikke er unødigt Opsættelse?

Jeg ser i „Aarhus Stiftstidende“, at Undervisningsministeren har udtalt, at der ikke er Haab om en snarlig Gennemførelse af Museumsagen der er intet Haab om, at vi faar løst den Sag, der er intet Haab om at faa en ny Museumsbygning. Men hvorfor er der intet Haab? hvorfor siger Ministeren, at der slet ikke er Udsigt til, at vi faar et nyt Museum? Jo, siger han, thi hver Mand har sin egen Mening om den Sag. Den højtærede Minister føler sig staaende overfor et Folketing, som er splittet mellem hundrede forskellige Meninger.

Men naar han udtaler sig saaledes, kan det kun forklares derved, at det er undgaaet hans Opmærksomhed, hvad der foregik i det Museumsudvalg, som arbejdede i forrige Rigsdagssamling. Den højtærede Undervisningsminister har slet ikke nogen Forstaaelse af, hvad der skete i det Udvalg, som var nedsat i Fjor. Der skete nemlig dette, at et Mindretal paa 7 Medlemmer af 15 afgav en Beretning, hvori det bl. a. hedder:

„Det er 7 Aar siden, at den af da-værende Undervisningsminister Keiser-Nielsen i 1917 nedsatte Kommission afgav Betænkning. Kommissionen, der var sammensat af Repræsentanter for de fire store Partier i Rigsdagen, indstillede enstemmigt, at Nationalmuseet uden unødigt Opsættelse skulde flyttes fra Prinsens Palæ, og at nye Bygninger til Museets Brug skulde opføres i Kastellet.

I den nuværende Rigsdag er Socialdemokratiet, Det radikale Venstre, Retspartiet, Den Holsteinske Gruppe og Repræsentanten for det slesvigske Parti vilige til at gennemføre Kommissionens Forslag, saafremt ingen ny og mere tilfredsstillende Løsning bringes i Forslag.

Dette store Mindretal kan endda blive Flertal, hvis der er Medlemmer af det konservative Folkeparti og af Venstre, som ønsker at fastholde det Standpunkt, deres Repræsentanter i Kommissionen af 1917 indtog.

Under disse Omstændigheder opfordrer Mindretallet den højtærede Undervisningsminister til straks i næste Rigsdagssamling at forelægge et Lovforslag om Nationalmuseets Flytning fra Prinsens Palæ til Kastellet.“

Der staaar altsaa Repræsentanter for Grupper, som tilsammen tæller 74 af Folketingets Medlemmer, fuldstændig enige, og hvis Finansministeren, som jo er Kastelsplanens Fader, blot slutter sig til de 74, saa er vi Flertal. Vi behøver kun den højtærede Finansministers Tilslutning, og det er jo hans Idé, det er en Idé, han har kæmpet for, saa vi har god Grund til at tro, at han slutter sig til den Plan; og hvis han gør det, hvis Kastelsplanens Fader slutter sig til Forslaget, er vi 75, og saa er vi altsaa Flertal.

Men hvorledes kan den højtærede Undervisningsminister saa sige, at han intet kan udrette, fordi hvert Medlem har sin Mening her i Salen? Jeg vilde ønske, at den højtærede Undervisningsminister vilde forklare det. Han siger, han kan intet udrette, fordi hver Mand her har sin Mening, og saa er der 74, altsaa ca. Halvdelen af Folketingets Medlemmer, der staaar enige, og som har opfordret ham til at forelægge en Plan om at flytte Museet ud i Kastellet. Man kan naturligvis paastaa, at endnu er ikke alle Partier enige om Kastelsplanen; men det er jo heller ikke nødvendigt, at de skal være det, for at Sagen kan gennemføres. Dertil hører der blot en Majoritet.

Men der er noget andet, man er enig om, som alle Partier, jeg tror ogsaa Venstre, er enige om, og som Pressen og hele den Komité, som har indsamlet 2 $\frac{1}{4}$ Mill. Kr., og Nationalmuseets Embedsmænd er enige om, og det er dette, at den højtærede Undervisningsministers her foreliggende Plan er ganske umulig. Det er lykkedes den højtærede Undervisningsminister at rejse en saadan Stemning, at alle er imod det Forslag, han har forelagt.